

متن پرسش

سلام علیکم و رحمه الله: استاد دو تا سوال داشتم ۱. در بحث معرفت النفس در باب این که من انسان غیر از تن اوست یکی از شواهدی که آورده می‌شود بحث خواب هست و مقید به رویای صادقه هم نیست، گفته میشه که چون در حین خواب تن ما در رختخواب است ولی من ما در خواب حاضر است و می‌بیند و... پس من غیر از تن است، در حالی که ممکن است کسی بگوید این خوابها ناشی از فعالیت ذهن در موقع خواب هستند. ۲. در تفسیر سوره یس آیه الله جوادی، ذیل آیه «من بعثنا من مرقدنا» می‌فرمایند که مرقد به معنای خوابگاه است و انسانهای عادی به غیر از انبیا و اولیا و معصومین و شهدا و علما و غیره، پس از گذراندن مراحل ابتدایی برزخ به روحشان به خواب می‌رود تا نفخ صور، سوالم اینست که در اینصورت رفتن به سر قبور کسانی که تنشانشان پوسیده و روحشان در خواب است و فرستادن خیرات چه سود؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. تفاوت نمی‌کند. به هر حال در همان حالت هم بدن در رختخواب، خواب است و انسان در همان حالت که بر فرض شما آن حالات ناشی از فعالیت‌های ذهن است، در پیش خودش است. در حالی که بدن خواب است. ۲. تعلق به بدن در همان حال در میان است. زیرا آن نوع خواب، خوابی است در مقابل دغدغه‌های دنیایی که با خود برده است و یا مشغول شدن به تصوراتی که در دنیا دارد. لذا او را ندا می‌شود: «نَم نَوْمَ الْعُرُوسِ» که همچون عروس به خواب رود خوابی که نسبت به مسائل جزئی آزاد باشد و نه آن که نسبت به زائر مزارش بی‌تفاوت گردد بدون تأثیرپذیری و تأثیرگذاری. موفق باشید